

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΥΤΑ

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μαζυγίας.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Δαμπερίδην διηγήτορον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ἨΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ἡ σατανικὴ σύμπτωσης τῶν προ-
θέσεων τῆς Ρωσίας πρὸς τοὺς πόθους τῶν
Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ) — ἀνάλυσις τῆς τε-
λευταίας διακοινοῦσεως. — Ἡ Σλαβικὴ Ἐται-
ρεία Μόσχας (Τὸ ἐπίσημον κατὰ τοῦ Ἑλληνι-
σμοῦ πρόγραμμα τῆς). — Ἡ Ἑλλάς ἀποκαλυ-
πτομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων (Διάλεξις τοῦ Θεο-
δώρου Ραϊνά, βουλευτοῦ). — Ἀγγέλιμα καὶ
θρύλοι. — Οἱ Βούλγαροι ἀποκαλύπτοντες τὰς
ἰδίας τὰς αἰτίαι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς:
(Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χατζηδάκη,
καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1907

Ἐπισταμένη μελέτη τῆς προσφάτου τῶν
δύο Δυνάμεων Διακοινοῦσεως καταδεικνύει ἐπὶ
μᾶλλον καὶ μᾶλλον βάσιμον τὴν ἡμετέραν
δυσπιστίαν πρὸς τὸ ἔγγραφον τοῦτο καὶ τὰς
ἐν αὐτῷ ἐκδηλουμένας προθέσεις τῶν δύο
τούτων αὐτοκλήτων προστατίδων τῆς Μακε-
δονίας.

Ὁ παρακολούθησας μετὰ προσοχῆς τὴν
ἐξέλιξιν τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος τῶν Βουλ-
γάρων, τὰς ἐκάστοτε τροποποιήσεις ἐν τῇ
ἐφαρμογῇ τοῦ ἀναλόγου τῶν νέων ἀναγκῶν
καὶ τῶν προσκομιμάτων, ἅτινα εὑρε καθ' ὁδόν,
καταπλήττει ἀναγινώσκων τὴν ἐ' παράγρα-
φον τῶν ἐν τῇ Διακοινοῦσει διασαφίσεων. Κρί-
νομεν ἀναγκαῖον νὰ παραθέσωμεν δολόκληρον
τὴν πολυσήμαντον καὶ σπουδαιότητα ταύτην
παράγραφον, διότι πρώτιστα πάντων αὕτη ἡ-
μῶς τοὺς Ἑλληνας ἐνδιαφέρει, διότι πρώτιστα
πάντων καθ' ἡμῶν στρέφεται: Ἰδοὺ δὲ τί
λέγει ἡ παράγραφος αὕτη:

«Ὡς ἂν ἔσονται οἱ μυστηριεῖς προγράμ-
ματος περὶ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἡγεμονίαν ὡς δι-
κλόν, ὅτι αἱ Δυνάμεις αἱ μετεχούσαι
τῆς συμφωνίας προτίθενται νὰ προοι-
σῶν οὕτως εἰσελθὲν εἰς διαίρεσιν τῆς χώ-
ρας κατὰ σφαίρας ἐθνικότητας. «Ἡ Ἑλλάς
αὕτη κυρίως φαίνεται εἶναι ἡ ἐμπνεύσασα
τὴν ἐνέργειαν τῶν συμμοριῶν, τῶν ὁ-
ποίων ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπεκτείνωσιν,
ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὴν μέλλουσαν
σφαίραν τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν ἐπὶ ζή-
μια τῶν ἀντιθέτων φύλων».

Ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως αἱ
Δυνάμεις φρονοῦσιν, ὅτι ἔχουσιν τὸ κα-
θῆκον νὰ διεκδικήσωσιν, ὅτι οὐδέποτε εἴ-
χον τὴν πρῶτον νὰ συμβουλευσώμεν εἰς
τὴν ἑξῆς τὴν δημοκρατίαν σφαιρῶν ἐ-
θνικότητος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ὅτι αἱ δι-
κλῆσις τοῦ ἑξῆς ἄρθρου τοῦ μυστηρίου
συμμοριῶν ἀπέδιδεν ἄλλως εἰς
μεταβολάς, ὁλίγον σημαίνουσας σχετι-
κῶς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνουσας τῆς
ἐνεργείας τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν».

Δὲν πιστεύομεν, ὅτι ἐλησμονήθη τὸ ἐκ
Βουλγαρίας πρῶτον κήρυγμα ὑπὲρ τῆς Μα-
κεδονίας, κήρυγμα, οὕτως ὡς ὁρμητικὴ πνοὴ
κατὰ τὸν ἥτο, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ εἶχε τὰ ἐν Ρω-
σίᾳ πανσλαβιστικὰ κέντρα. Τὸ κήρυγμα ἀπέ-
διδεν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων ἐν
Μακεδονίᾳ, τοῦ τρόπου δὲ ὅτι ἐκείνου τῆς
ἐκτοπίσεως τῶν Τούρκων, ὅστις ἐξαρτάται
ἐν αὐτῷ τὴν ἐκμηδένισιν παντὸς ἄλλου ἀντι-
σλαβικοῦ φυλετικοῦ στοιχείου καὶ ὅστις τό-
σον εἶχε θαυματουργήσῃ προσφάτως ἐν τῇ
Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ. Τῶν μεταρρυθμίσεων
τούτων εἶχε προηγηθῇ ἡ πρώτη βουλγαρικὴ
ἐπιτυχία διὰ τῆς ὑπαρπαγῆς ἀπὸ τῶν εἰς ἡ-
λιθιότητα περιπεσόντων ἐκ τοῦ ρωσικοῦ πανι-
κοῦ Τούρκων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπισκοπικῶν
βουλγαρικῶν βερατιῶν.

Αἱ μεταρρυθμίσεις εἶχον καταστῇ διὰ συ-
στηματικῆς καλλιέργειας τῆς δημοσίας τῶν
Βουλγάρων γνώμης εἶδος συμβόλου παμβουλ-
γαρικῆς ἐκστρατείας, ἐφημερὶς ἐξεδίδετο ἐν
Σοφίᾳ ὑπὸ τοῦ Μιχαηλῆος καὶ τὸ ὄνομα
«Μεταρρυθμίσεις», ἡς παράρτημα ἀπετέλει
ἡ ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ Ράδερ ἐκδιδόμενη
«Macédoine», ἀπὸ πρῶτης δὲ μέχρις ἐσπέρας ἡ
κοινὴ τῆς Εὐρώπης γνώμη ἐδιδάσκετο, ὅτι ἡ
κατάστασις τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ
τῷ νομῷ Ἀδριανουπόλεως ἦτο αὐτόχρημα ἀ-
φόρητος, φόνος ἀνεγράφετο ἀθροῖς Βουλγάρων

ἀγροτῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ προσκαλεῖτο
ἡ Εὐρώπη ἐν ὀνόματι τῆς φιλοφροσύνης νὰ
προστατεύῃ τὴν ἐπιλεκτὸν ταύτην φυλὴν
κατὰ τῶν τουρκικῶν βαρβαροτήτων.

Ὅτε ὑπὸ τῆς πανσλαβιστικῆς πολιτικῆς
ἐκρήθη, ὅτι τὸ μέγα ζῶον, ὅπερ καλεῖται δι-
μοσία τῆς Εὐρώπης γνώμη, ἐκινήθη εἰς συμ-
πάθειαν ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν δικαίων, προ-
έβη εἰς τὸ μέσον ἡ Ρωσία ἀναφανδὸν ἐπιζη-
τούσα τὴν ἀναγνώρισιν τῶν βουλγαρικῶν ἀ-
ξιώσεων. Ἀναγνωρίζουσα δὲ, ὅτι ἐν ταῖς προ-
σπαθείαις ταύταις οὐδὲν θὰ κατάρθου ἄνευ τῆς
συμπράξεως τῆς Αὐστρίας, ἀπετάθη πρὸς αὐ-
τὴν καὶ ἐτίθησαν οὕτω αἱ βάσεις κατὰ Φε-
βρουάριον τοῦ 1897 τῆς κοινῆς μερίμνης περὶ
τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων, ἡτις ἐπεξετάθη
μετέπειτα διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων νέων συν-
ενοήσεων. Αἱ συνενοήσεις αὗται κατέληξαν εἰς
τον διορισμὸν πολιτικῶν παρῆδρων, ὁργάνων
μακεδονικῆς χωροφυλακῆς, ἐπιβολὴν οἰκονο-
μικοῦ ἐλέγχου, ἀπειλούμεν ἑπιβολὴν δικα-
στικοῦ ἐλέγχου.

Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξύ τῶν σταθμῶν τούτων
τοῦ ἐκλαδισμοῦ τῆς Μακεδονίας, ἐν ἡ μὲν
δημοσία τῆς Εὐρώπης γνώμη οὐδ' ὑπαπευθῆ
κάν ἐκ τῆς παχυλῆς τῶν πραγμάτων ἀγνοίας,
ἢν ὑπέτρεπε τύπος ἐξωνημένος τὰ πολλὰ ἢ
προκατελιγμένος, οὕτως ὥστε νὰ μὴ γεννηθῇ
οὐδ' ἡ ἀπορία κἀν ἐν Εὐρώπῃ, πῶς καὶ διὰ τί
ἡ ἀποκλειστικὴ μερίμνα ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων
τῆς Τουρκίας, πῶς καὶ διὰ τί λησμονοῦνται
οἱ Ἕλληνες τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας,
τῆς Θράκης, τῶν νήσων, ἡ δὲ διπλωματία
ἠνέχθη κατέστιν ἀνταλλαγματῶν καὶ ὑπο-
χρεώσεων συνδεομένων πρὸς τὴν παγκόσμιον
πολιτικὴν καὶ γενικώτερα συμφέροντα, ἡ δὲ
Ἑλλάς διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπομόνωσιν καὶ
τὴν οἰκτρὰν ἀδυναμίαν τῆς ἥτο ἠναγκασμένη
σιγῶσα νὰ θεᾶται, ἐν τῷ μεταξύ λέγομεν τῶν
σταθμῶν τούτων διάφορα προέκυψαν προσκόμ-
ματα, ἅτινα παρήγαγεν ἡ βουλγαρικὴ ἀνυπο-
μονησία.

Ἦθελον διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τὴν Μα-
κεδονίαν αὐτόνομον, τὴν Μακεδονίαν ὑ-
πὲρ τῶν Μακεδόνων, ὡς στερεοτύπως
ἐφωτίζοντο, ἀλλὰ πρὶν ἡ ὁρίσασθαι τέλει ὁ
καρπὸς οὗτος διὰ τὴν βουλγαρικὴν βουλμίαν,
ἐκρήθη ἀναγκάσιον νὰ καθαρισθῇ τὸ ἔδαφος τῆς
ἀπὸ παντὸς ξενικοῦ στοιχείου, ἰδιαίτερα δὲ
τοῦ ἐλληνικοῦ. Διότι τοῦτο πρῶτον ἐκ τοῦ
ὁρμητικῆς τῆς αὐτοσυντηρητικῆς κατενέχε-
το διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῆς αὐτονό-
μου Μακεδονίας ἐπεδιόχετο καὶ ἀπῆχε πάσης
συμπράξεως. Ὁρμήσει τότε ἡ φρικτὴ καὶ
βδελυρωτάτη καὶ ἀπάνθρωπος τιμωρία ἐπὶ τῇ
ἀποχῇ ταύτῃ. Προῦχοντες, ἱερεῖς, διδάσκαλοι,
μοναχοὶ εὐρίσκοντο ἀπρωρημένοι ἐπὶ τῶν κλά-
δων τῶν δένδρων νεκροὶ φέροντες τὴν ἀτιμω-
τικὴν ἐπισημείωσιν, ὅτι ἦσαν προδοταί πρὸς
τοὺς Τούρκους τοῦ ἐλευθερωτικοῦ ἔργου τῶν
Βουλγάρων, ἀθροῖς ἐφρονούοντο, ἐκαίοντο, ἀπ-
ηγχονίζοντο, ἐβασανίζοντο οἱ προσετώτες
Ἕλληνες καὶ ἡ Εὐρώπη ἀντὶ νὰ ἀναγκασθῇ
κατὰ τῶν φονέων ἐδιδάσκετο ὑπὸ κακοθε-
στάτης δημοσιογραφίας νὰ βδελύττεται καὶ
καταρᾶται τὰ θύματα καὶ νὰ χλευάζῃ τὰς
διαμαρτυρίας τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων.

Εἶχε δὲ ὁ σλαβισμὸς πρὸς τὴν ἐξαπάτην
ταύτην τῆς Εὐρώπης ἐργασθῇ θαυμασίως. Διὰ
πολυαριθμῶν συμμοριῶν οἱ Βούλγαροι προσ-
ηλυτίζοντες τοὺς χωρικοὺς εἰς τὸ πρόγραμμα
τῶν μεταρρυθμίσεων προσέκλινον τὸν διωγμὸν
τῶν Τούρκων καὶ παρίστανον τὴν ἐκμηδένισιν
τῶν συμμοριῶν ὅτε μὲν ὡς ἡρώισμοι ἀνεφί-
κτου μεγαλείου, ὅτε δὲ ὡς τουρκικὰς ἀπαν-
θρωπίας. Τελευταῖον ἀπεπειράθησαν τὸ 1903
νὰ δημιουργήσωσι δευτέρον Βατάκ, ἀλλὰ δὲν
τὸ κατέρωσαν.

ὑπὸ τὴν διπλὴν ἐκείνην πίεσιν τῆς βουλγα-
ρικῆς ἀθρόας δολοφονίας καὶ τῆς ἡθικῆς κα-
ταδίκης τῆς Εὐρώπης εὐρεθέντες οἱ Ἕλληνες,
μηδὲνα ἔχοντες φίλον, ἀπετάθησαν εἰς τὸν αἰεὶ
αὐτοῖς συμμαχούντα Θεὸν καὶ ἀπέβλεψαν πρὸς
τὸν βραχίονά των ὡς τὸν μόνον προστατῆν.
Ὁ Παῦλος Μελάς εἶναι ὁ πρῶτος πρεσβευτὴς
τῶν Ἑλλήνων παρὰ τῷ Θεῷ τῶν πατέρων
αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀπαράγραπτων δικαίων τῆς

φυλῆς των καὶ ὁ τάφος τοῦ καλλιμόρφου προ-
μάχου ἐπυροβόλη εἰς ὑπερύψηλον φάρον φω-
τίζοντα τὰ βήματα τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν δρό-
μον τὸν αἰματοδρεκτὸν τῆς ἀποστολῆς του.

Πρὸς καθυσχύασιν τῆς ταραχῆς τῶν Ἑλ-
λήνων αἱ δύο τῆς Μακεδονίας προστατίδες ἐ-
κρίναν καλὸν νὰ υποσχεθῶσιν, ὅτι διὰ τῶν ἐν
Μακεδονίᾳ ἐπιδιωκομένων μεταρρυθμίσεων δὲν
ἐσκοπεῖτο ἡ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀπορρόφησις
τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ὑπόσχεσιν των κατέ-
γραψαν ἐν ῥητῷ ἄρθρῳ τῆς συμφωνίας των,
ἐν τῷ ἄρθρῳ γ' τῆς μυστηρίου συμβάσεως,
ἐν ᾧ εἶπον: «Ἀμα ὡς βεβαιωθῇ ἡ εἰρήνευσις
τῆς χώρας, θὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς
κυβερνήσεως μεταβολὴ τῶν ἐδαφικῶν ὁρίων
τῶν διοικητικῶν μονάδων ἐπὶ τῷ σκοπῷ κανο-
νικωτέρας συγκροτήσεως (groupement) τῶν
διαφόρων ἐθνικότητων».

Δὲν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ἡ αἰα πρὸς πάν-
των Προστάτις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἡ πρεσβεία
τοῦ Παύλου Μελά παρὰ τῷ Μεγάλῳ Θεῷ
ἤβηλεν εὑρεῖ τόσον εὐμενὴ ἀκρόασιν, ὥστε οἱ
Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας νὰ μείνωσιν ἀπτόη-
τοι πρὸ τοῦ δολοφονικοῦ ἐγχειρίδιου τῶν Βουλ-
γάρων, πρὸ τῆς ἀποκαλύπτου καταδρομῆς
τῶν πρακτόρων τῶν μεταρρυθμίσεων, πρὸ τῶν
συκοφαντικῶν καὶ προδοτικῶν τοῦ ρωμουνικοῦ
προσηλυτισμοῦ, πρὸ τῆς ἀγριότητος τῶν Τούρ-
κων, πρὸ πάντων τῶν δαιμόνων τῆς βίας,
τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους καὶ νὰ ἐμμεί-
νωσιν εἰς τὴν πίστιν τῆς ὀρθοδοξίας, εἰς τὸ
φρόνημα, εἰς τὴν εὐνοίαν, ἡ δὲ διπλωματία
Ἕλληνες νὰ ἀποθάνωσιν. Κατὰ τῆς ἀκλονή-
του ταύτης ἐμμονῆς τῶν Ἑλλήνων ἔρχεται
σήμερον δικὴν σχοινιάδα τῆς διπλωματίας τῶν
δύο προστατίδων Δυνάμεων νὰ εἰπῇ ἐνώπιον
τοῦ κόσμου ὅλου: «Ὅχι, ἡ Μακεδονία δὲν
ἔχει διαφόρους φυλάς, ἀλλ' εἶναι μία ἀδιαίρε-
τος χώρα, θὰ διοικηθῇ δὲ ὅχι ὡς θέλουσιν οἱ
κάτοικοι, ἀλλ' ὡς θέλω ἐγώ».

Τί ἄλλο σημαίνει τοῦτο ἡ δὲ ἐστὶν ἐστὶν
αἱ φωνασαί τῶν Μιχαηλῆος, Σαραφῶν,
Ράδερ καὶ Σας: «Ἡ Μακεδονία διὰ τοὺς Μα-
κεδόνας τοῦτ' ἐστὶ τὴν κατασκευὴν νέας Ἀ-
νατολικῆς Ρωμυλίας καὶ τὴν ἐμπνευστὴν νέων
διασκεδαστικῶν θεαμάτων, οἷον τὸ τῆς λεηλα-
τούμενης Φιλίππουπόλεως καὶ τῆς πυρπολου-
μένης Ἀγχιάλου».

Εἰς τὴν νέαν ταύτην τροπὴν τῆς πανσλαβι-
στικῆς πολιτείας ὁ Ἕλληνισμός ὀφείλει νὰ ἀφιε-
ρώσῃ σύμπασαν τὴν προσοχὴν του.

Ἡ ΣΛΑΒΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Ἐνέργειαι τῆς ἀνθελληνικῆς αὐτῆς
ἐνεργείας.

Μετὰ προσοχῆς παρακολούθησαμεν πρὸ ἑξ
περίτου μηνῶν τὴν ἀνὰ τὴν Β. Ἀμερικὴν
ἐκστρατείαν Ρώσου τινος στρατηγοῦ, Τοῦρεπ
Σπυριδωνόβιτος καλουμένου, τὰ ἐν ταῖς ἀμε-
ρικανικαῖς ἐφημερίσιν ἀκρόχολα κατὰ τοῦ ἐλ-
ληνισμοῦ δημοσιεύματά του, τὸν προσηλυτι-
στικὸν αὐτοῦ ζῆλον ὑπὲρ τῶν νατοσλαβικῶν
ὀνείρων. Οὐδὲν ἐγράφαιεν περὶ τούτου, διότι
ἐν πάσαις ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ ταῦταις ὁ ἄν-
θρωπος ἐφάνη ἡμῖν γελοῖος.

Τὸν γελοῖον τοῦτον ἄνδρα ἡ «Σλαβικὴ Ἐ-
ταιρεία τῆς Μόσχας» ἡ μετὰ τῆς Ἀγαθόσε-
γού Παλαιστινίου Ἐταιρείας τῆς ἐν Πετρο-
πόλει τῆς ξυνορίδας ἀποτελοῦσας τῶν πολιτι-
κῶν ρωσικῶν Συλλόγων, ἡ ὡς ὁ πανσλαβι-
σμός ἐπιδιώκει τὴν ἀνὰ τὴν προσήλιον ἑλλη-
νικὴν Ἀνατολὴν ἐξάπλωσιν του διὰ τῆς ἐκ-
χώσεως παντὸς ὅτι ἑλληνικῶν, πρῶτον δὲ πάν-
των τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, τὸν γελοῖον
τοῦτον ἄνδρα ἡ Σλαβικὴ Ἐταιρεία ἐν γενικῇ
αὐτῆς συνελεύσει τῇ 8 τοῦ ληζάντος ἐξέλεξε
διὰ τὴν ἀρχομένην τριετίαν πρόεδρόν της. Ὁ
θερμοφυγὸς πρόεδρος ἐξεφώνησε λαόν, ἐν ᾧ
ἄρ' οὐ ἐξέθηκε διὰ μακρῶν τὰ ἀποτελέσματα
τῆς ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν περιόδου του καὶ τὸν
διοργανισμὸν αὐτοῦ κομιτάτου τῆς Μακεδονίας
ἐχάραξεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ πρόγραμμα
τῆς μελλούσης δράσεως τῆς Σλαβικῆς ἑται-
ρείας οὕτως:

α) Νὰ διατεθῇ ἡ κοινὴ τῆς Εὐρώπης γνώ-
μη ὑπὲρ τῶν Σλάβων διὰ ὁργανώσεως διε-
θνικοῦ λατινοσλαβικοῦ Συνδέσμου. (Οὕτω κα-
λεῖται ὁ λατινισμός νὰ συμπράξῃ τῷ σλαβι-
σμῷ εἰς ἐξολόθρευσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὃν δὲν
ἀνέχεται φαίνεται ὡς βαρβαρὸν ὁ πολιτισμὸς
τοῦ Σπυριδωνόβιτος. Σ. τοῦ «Ἀγῶνος»).

β) Νὰ ἐπιδιωχθῇ νῦν, ὅτε μετὰ τὸν ρω-
σοϊαπωνικὸν πόλεμον ἐξησφαλίσθῃ ἡ ἡσυχία
ἐν τῇ Ἑσχάτῃ Ἑφῃ, ἡ γενικὴ δημοσπονδία
τῶν Σλάβων, ἡς ἀπαραίτητος ὁρὸς ἡ ρωσοπο-
λωνικὴ συμπιλίωσις.

γ) Νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ρωσοϊαλικὴ συνενόη-
σις εἰς ἀντικατάστασιν τῆς φιλίας πρὸς τὴν
Αὐστρίαν, ἡτις ἐπιδιώκει τὴν ὑποδούλωσιν
τῶν σερβικῶν φυλῶν.

δ) Νὰ διδαχθῇ ὁ ρωσικὸς λαὸς, ὅτι τὰ ἀρ-
ιεύματα ὑπ' αὐτοῦ χρήματα εἰς ἑλληνικά
μοναστήρια καὶ μοναχοὺς χρησιμεύουσι τοῖς
Ἕλλησι πρὸς ὄλεθρον τῶν Σλάβων τῆς Μα-
κεδονίας, ἡς ἡ ἀπελευθέρωσις πρέπει νὰ ἐλ-
κυσθῇ τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον. Σκόπιμον δ' ἐ-
στὶ νὰ κατορθωθῇ ἡ σύμπραξις τῶν ἀλθα-
νικῶν, ἀραβικῶν, ἀρμενικῶν (διὰ τί ὅχι καὶ
ιαπωνικῶν; Σ. τοῦ «Ἀγῶνος») κομιτάτων
πρὸς τὰ μακεδονικὰ κομιτᾶτα.

ε) Νὰ προετοιμασθῇ ἡ Ρωσία διὰ τὰ ἐν-
δεχόμενα διὰ τὸν ἐπικείμενον ἐν λίαν βραχεῖ
χρόνῳ θάνατον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, τοῦ
Πάπα Πίου ι' καὶ τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ
Χαμήτ. (Διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου
τοῦ Μικᾶδου, τοῦ Ἐδουάρδου, τοῦ Γουλιέλ-
μου Β', τῆς Βιλελμίνης καὶ τῶν ἄλλων ἡ-
γεμόνων τῆς οἰκουμένης οὐδεμία ἐλήφθη φρον-
τίς; Πόσον μικραὶ εἶναι αἱ φιλοδοξίαι τῶν
Ρώσων Σπυριδωνόβιτος!)

Ἡ συνέλευσις ποτισθεῖσα, φαίνεται, καὶ
αὕτη εἰς τὰ αὐτὰ οἶα καὶ ὁ κ. πρόεδρος νά-
ματα τῆς βότκας, ἐνέκρινεν ἐν ἰαχαῖς τὸ
λαμπρὸν πρόγραμμα, κατὰ τὴν γνωστὴν δὲ
ἀσιατικὴν πανουργίαν τῶν Σλάβων ἡ συνέ-
λευσις ἐξέλεξε ἐπίτιμα μέλη πολλοὺς ἐπι-
φανεῖς ἄνδρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερι-
κῆς καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν πρώτην προσπά-
θειαν πρὸς προσηλυτισμὸν τῆς δημοσίας ἐν
Εὐρώπῃ γνώμης ὑπὲρ τῶν σλαβικῶν ὀνείρων.

Τὸ μεγαλόκλαδον δένδρον τοῦ ἑλληνισμοῦ,
ὃ ἐπὶ αἰῶνας ἐσκαίσθη ἀπὸ τὸν θεολλὸν
τῆς βαρβαρότητος ὁ σλαβικὸς κόσμος καὶ ἡ-
δυνήθη νὰ δρέψῃ τοὺς πρώτους καρποὺς τῆς
ἡμερώσεως, αἰσθάνεται νῦν τὰς ρίζας του
κατορυσσομένας ὑπ' ἐκείνων, οὓς ἔθρεψε καὶ
ἐμεγάλωσεν. Ἀλλὰ θὰ ἐπιζήσῃ καὶ μετὰ τὴν
ἐχθρὰν τῶν θρεμμάτων του, ὡς ἐπίζησε μετὰ
τὴν λύσσαν τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν του, ἵνα
μαρτυρήσῃ ἅπασι εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ
κόσμου τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀδιόρθω-
τον ἀθλιότητα.

Ἡ ΕΛΛΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διάλεξις τοῦ κ. Ραϊνά, βουλευτοῦ

(Ἰδε καὶ προηγούμενον φύλλον)

Ὁ Ρὸς ἐξεπλήρωσεν εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκον
αὐτοῦ. Ἐπράξε δὲ καὶ τι ἀκόμη περισσώτερον,
βαλόντος ἀπὸ τοῦ συμπατριώτου τοῦ Σάουμ-
περ καὶ Χάνσεν. Ἀνέγειρε λίθον πρὸς λίθον τὸν
χαριεντα νύκτωρ τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης πρὸς Νύκτον
τῶν Προσπυλαίων, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὅλκις κατέ-
κλειτο διεσπαρμένον κατὰ γῆν. Μόνον αἱ θαυμα-
σταὶ Νικαὶ του εἶνε σημεῖον ἀποθεμιένων εἰς
τὸ μνησεῖον τῆς Ἀκροπόλεως. Πρέπει νὰ προ-
σταθῇ, ὅτι κατὰ τὸν ἀνκιστῆρικόν ζῆλον των
οἱ Γερμανοὶ ἀρχιτέκτονες ἀνετίσαν πολλὰς
ὁρμὴς ἀπρόσεκτον. Ὁ Φονελάντος ἐμβόλωσε
φρικαλέως δύο στήλας τοῦ Ἀρθηνῶνος, τὰς ὁ-
ποίας κατόπιν φεβ' ἀνέγειρεν. Ὁ Σανκλιν συν-
έλαβε σχέδιον μεγαλοπρεπὲς νὰ ἀνεγερῇ ἐπὶ τῆς
Ἀκροπόλεως παντασμοχρῶν βασιλικὸν Ἀνά-
κτορον, τοῦ ὁποῦ οἱ Παρθενῶν θὰ ἐστάλιζε τὸ
κύριον προκύλιον, ὅπως ἡ ἀψὶς τοῦ Καρπουζέλ στο-
λίζει τὴν πλάτειαν τοῦ Κεραμικοῦ. Εὐτυχῶς
ἡμεῖς εἰς τὴν ἑλλειψὶν χρημάτων καὶ καίρου αἱ
κακὰ φρονεῖ αὐταὶ δὲν ἐπαρκατοποιήσαν.

Ἐν τούτοις ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία δὲν ἠλεί-

τὸ ἐπα-
 κτελοῦ-
 νται. Ἰππότερος, τοῦ Μι-
 δασκέ-
 ού, ἦσαν
 ἐκρούου-
 ῶν καρε-
 τῶν, εὐθὺς
 οἱ ἄλλοι
 ἔδωκαν ἐπὶ
 ἀλγυλῆς
 τοῦ ἐλ-
 ῆμιον
 Γοριέ-
 οντος, ἀλλὰ
 τοῦτέστι
 μὴ κα-

ποὶ Ξαντίου, τοῦ ὁποῦτος μάλιστα τῶρα
 ἴσχυται. Μία στιγμή ἦτο τὸ πᾶν
 συνταρροῦν καὶ ἐμπροσθὶν αὐτῶν
 ῥώδι. Περικωπὴ ἡ ὁδὸς ἐμπροσθὶν μου, ἐ-
 μῶσθι καὶ ὀπίσθιν μου. Δὲν ἤξευρα ποῦ
 ὤμας εἰς τοιαυτὰ νεκροτάτα. Εὐαχρῶς
 πνεύμαλον ἔλαβον. Ἐκεῖ ἔμεινα δύο πνεύ-
 ματα. Τὴν πρώτην νύκτα δὲν ἐτόλμουν νὰ ἐξέλ-
 θω ἀπὸ τοῦ ἀνελκυσθῶ, ἐπίστευον, οἷ τι γὰρ
 πορεύεται. Τὴν δευτέραν νύκτα ἐνόησα, ὅτι
 ἄλλα πλὴν ὁρῶν, οὐτε ἐγνώριζον τὴν πλῆ-
 νειν μὴ τὴν ὁδὸν, οἷ τι ἐσθλὸν μὴ τὸ
 ἄνθρωπον. Ἐβραχνύσθη καὶ ἐκ τῆς διψῆς καὶ τῆς
 ἀλλὰ ἐκταρροῦν. Ἐν ἄνῳ, οἷ τι ἐ-
 ἤμιον ἐκρίβη, δὲ ῥητοκτονῶν. Τὴν τρίτην
 νύκτα μὴ ἐβόησα ἀπὸ τέλους ἐς τὸ χωρὶς
 τοῦ ὁποῦτος εὐλογῶ διακυβεύεσθαι.

Ἡμεῖς ἐπέλεθμεν ὁ Δαΰξ. Ἐβρομῶμεθα
 πάλιν 11 Ἐβλῶν, οἱ περὶ τὸν ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ μας. Μεταξὺ πάντων τῶν καὶ
 ἡδὴ τοῦ κοινότητος τῶν Ἐβλῶν τῶν

πλοκήν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς ἐκείνης ἐν τῷ βασιλεῖ, πλουσιότατος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νομοῦ. »

Ἐν τῷ ἐπομένῳ φάλλῳ δὲ κατὰ κράτος ἰστοροῦνται ἐν τῷ αὐτῷ βουλευτικῷ φάλλῳ τῶν ἐν Πάτρῃ καὶ Ῥορντῇ χωρίων ἐλλείπτως, τελεθέντων ἀνοσισηγῆματων.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤῶΝ λαμπρῶν καὶ ἐθροσθέντων συγκυρίων τῷ ἑλληνικῷ λαῷ ἐπὶ τοῖς τελεθέσι σιγαλοῖς γυμνασίοις ἐδαρσθέντων ἐπιλογον ἀπειροῦς ἡ ἀπόρριψις τῆς συνθεσέως καὶ περὶ αὐτὴν παραγγίλλειν ἐπιταλόντων, ὅν παντάπασιν ἐστὶν τὸ κακόν. Οὕτως τὸ κοινὸν φρόνημα τοῦ κατηγμένου τὸν διαγεμένον τοῦ κακῆτος, ἐν γυνότι δὲ τοῦτο ἡμεῖς δὲν πανηγυρίζομεν καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι θίγει νῦν τὸ θεμέλιον τῆς ζωοῦσας πλὴ ἀμύνει τῆς ἀνεσθαισμένης καὶ ζῆσος αὐτῆς φροντίδος, ἀλλὰ πάλιν μύλων δὲ ἑλληνικῷ λαῷ κατεσθλὴν ἔργα τοῦ ἐλευθέρου ἀνδρῶτος, ἀδυνάτων τὸν αὐτονομήσαντα καὶ ἀνδρῶτα, τοῖς ἐπὶ ἐπιτάλλουσιν τὴν ἑσπέρην τὴν νομίμων αὐτῶν καὶ δικαίων καὶ ἀνυποτάκτων αὐτῶν ἀντιπαραστήσαντες.

ὁμοῦσαν αὐτοῖς πόλιν. Ἀν ἀπολήθῃ
 τῶν ἐκείνων πράξεων τὸ ἑλληνικὸν βασιλεὺς
 κρατοῦσαν ἅλαν, ἂν ἀρχέται ἥδη ἡ συμπα-
 ρὰ τοῦ βασιλέως τὴν μάχην ἐπὶ δυνάμειν
 ἀφ' ἧσθεος· τῆς ἐκείνων τῆς τελευτήσαντος
 αἰῶνος, τοὺς δὲν ὁρῶμεθα εἰς τοὺς Σιμπο-
 τὸν δ' ἐξέταλτος ἀπεφθόρην τὴν τὴν ὁπλί-
 τῶν τὸν κομμάτιον προτιτὸν τὴν τὴν
 περικύβην ἀλλ' ὁλοσφίν τὴν ἐκείνων
 ὁλοσφιν, ἀλλ' ὁλοσφίν τὴν ἐκείνων
 τοῦ θένους ἡγνῶταίτερος διαπνεύσαντος καὶ
 ἡθιτοῦσιν σπένδοντες βαρύνεται τὰς ἀν-
 τὴν αὐτοσφιν, καὶ καὶ οὐλοσφίν πνευ-
 καὶ ἀνδοκῶς διεκρίβη ἀν' ἐκκοσμεναι-
 τὰς πόλεις καὶ ἀθῶνος περὶ τὸ ζήτημα
 ἢ Πόλιν τὸν Σιμποτὸν συνέχευε τὴν
 τοῦ θένους πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ κόμματος,
 ἀνδίκαντες βαρύνεται, δι' ἡ ζωὴ τοῦ θένους
 ἐκνεύει εἰς τὸν ἀνδίκαντες εἰς ὁλοσφίν
 ὁλοσφίν, ἀλλ' ἀνδίκαντες εἰς ὁλοσφίν
 τοῦ θένους ἀνδίκαντες τῆς νεμενῆς τὰς ἀν-
 ἡ ἐκείνων, ἀλλ' εἰς τὴν μέσην, δι' ἡν ἐκεί-
 νων ἐκείνων, ἡ ἀνδίκαντες, ἡ προσιτοῦ-
 ἀνδίκαντες καὶ τῆς μέσης πόλεις καὶ τῆς

Ὅτι αὐτοὶ ἀσπασμένοι δοκίμαστοι καὶ ἐλεῖται
τοὺς ἀφ' αὐτῶν. ὁμοῦς γὰρ τῇ ἀγορᾷ καὶ περὶ τῆς
καλῆς, ἐπὶ ἣν ἐνασπασθεὶς τὰς συγκομιδὰς
τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα, ἀφ' ὧν καὶ ἐ-
στὶν προσηλυτὸν κατὰ τὸν πληθύνον τὸν
ἡν ἐβύλασαν τὸν κακοποιὸν ἀποδοῦναι,
τὴν ἀκαταπόνητον τὴν ἐλληνικὴν πολιτείαν
ἐσπασμένη ὁλοῦς ἔθετον ἐργασία κατὰ τοῦ
οὐδὸς τῆς ἡμετέρας φυλῆς, ἐπὶ ᾧ ἔδωκεν ὁ
Πατριάρχης οὐ καὶ ἐν Βασιλείᾳ καὶ ἐν
τοῖς παντοῖς συνέχει ἄγνια καὶ τριῖς πε-
ντάκις ἀσπασθῆναι, μέχρι ἀκαταπόνητον
ἐπὶ φράσας τέρας, ἐς ὅς τοι διαπισπῶν
ἐπαρῶν τὴν φύσιν τὸν τιμωτὸν καὶ δο-
τῶν. Νῦν τὴν ἀκαταπόνητον τάμην Ἐσπασ-
θένος, οὐ καὶ ἑλπίς, περικλυτὸν καὶ ταύτην,
κινε τοῖς πόσιν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας,
παραπορεύει ἐν ὁσμᾷ ἐκπασθῆναι τὸν ἡμέ-
τερον κατεπαιτὸν πορνεύοντος βουδίου, καὶ ἐπὶ
τοῖς παροῦσιν τὴν ἐκνοίαν τῆς πατρίδος
ἀποσπᾶν ἔκω. Ἀλλὰ ποῦ τοῦτον ἐκίμεν
ἀποσπᾶσθαι περὶ τὸν ἑσπῶν.

δοχόν τιν' ἐν τῇ προεδρίᾳ τὸν πρωτοπρεσβυ-
 τὸν διουνοῦν τὸν στρατιωτικὸν καὶ Γ. Θεοτόκιν
 Αἰδίδωκα κατὰ τὴν ἐκτελέσει ἀπὸ πρῶτα
 τοῦτο, ἀπελθόντ' αὐτὸν ἀνιέσασθαι ὅντα
 Γενεὶον Δουκὴν τὸν στρατιωτὸν ἐπιστάτην
 καὶ Αἰδίδωκα. Ὁ καὶ πρωτοπρεσβυτὸς ἀνέστη
 ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας τὰ πορίσματα τῆς αὐ-
 τῶν δόξαν ἐκπύρηνει (τῆς πλεονομητικῆς καὶ τῆς
 νομομαχίας), ἐξ ὧν συνήχθη ἡ κρίσις, διὸ καὶ κρι-
 τιστὰ τῶν ἐκτελέσεων εἶναι τὰ Στάσιας Κυρ.

Ο- τὸ πεδινὸν πυροβολικὸν καὶ Σνάϊδερ-Καννέ-Δαγλ
διὰ τὸ θρεψατικὸν πυροβολικὸν Ποδὸς τὴν κοί

Εκ τοῦ τυπογραφείου Π.Δ. Σακελλαρίου.